

KULTURCHEF
Fredrik Sonck
fredrik.sonck@ksfmedia.fiFacebook: HBL Kultur
Twitter: @hblwebb
Instagram: @hufvudstadsbladet

En konstnär är också en person. Och det du arbetar med som konstnär har i regel att göra med vad du bryr dig om som person.

PROFIL

Isol

● Född: 1972 i Buenos Aires, Argentina och heter egentligen Marisol Misenta.

● Familj: Barnen Antón, 4 år, och Frida, 9 månader, samt maken Rafael, skådespelare och dramatiker.

● Karriär: Serietecknare, grafiker, författare, sångerska och kompo-

sitör. Mest känd är hon ändå som bilderbokskonstnär, vilket gav henne Litteraturpriset till Astrid Lindgrens minne på 5 miljoner kronor 2013.

● Böcker: Har illustrerat både egna och andras texter, och finns tillgänglig på svenska. Förlaget Alfabet har gett ut bland annat *Minstingen* (2015), *Nocturne* (2014) och *En anka är bra att ha* (2013).

● Sagt om Finland: "Ni är berömda för ert utbildningssystem och ni har ett rykte om er att behandla era barn väl. Jag hoppas att ni håller fast vid det. Jag hoppas att ni är beredda att kämpa för ert underbara system... I Argentina får barnfamiljer inte mycket hjälp av staten, och det kapitalistiska samhället är mest intresserat av att sälja oss leksaker och kläder."

BARN PÅ ALLVAR. Den argentinska barnboksförfattaren och -illustratören Isol tycker inte att barn och vuxna är så olika, egentligen. Bilden är från den workshop hon höll för finländska barnbokskreatörer i början av veckan. FOTO: NIKLAS TALLQVIST

god läsare

en text som är väldigt sorgsen eller glad måste du nog knyta an till textens tonfall.

Vuxnas inre barn

Isols senaste bok som översatts till svenska är *Minstingen* från 2015. Den handlar om det nyfödda barnet och kan beskrivas som en lekfull studie i vad ett litet barn är och hur det fungerar såväl kroppsligt som socialt. Mot slutet formulerar Isol i text och bild ett slags humanistiskt credo om hur barnet varseblir att också de vuxna varit minstingar och att detta får barnet att känna sig hemma i världen.

Boken blev till då Isols son **Antón** föddes för fyra år sedan, och har undertiteln *En historia baserad på verkliga händelser*.

– Det första barnet kan vara underbart, men också skrämmande. Jag var både rörd och road av mitt nya ansvar och den här boken var det enda jag kunde göra då. Jag ville förstå honom och mig själv med humor, även om jag inte var så skämtsam av mig just då. Jag ville också utforska det magiska i människan: vad ett litet barn lär sig på så kort tid, hur fantastiska maskiner vi är.

– Att se världen genom det nyfödda barnets ögon blev en sorts nyckel till själva konsten.

Har föräldraskapet påverkat dig som konstnär?

– Nej, men som person. En konstnär är också en person. Och det du arbetar med som konstnär har i regel att göra med vad du bryr dig om som person.

Hur viktigt är det för konstnären att hitta barnet i sig?

– Jag tror att konstnärer borde ha en barnlig frihet. Inte bryr sig så mycket om livets förpliktelse eller vad människor säger eller konstens yttersta syften. Men vi måste vara nyfikna, och ta oss tid att utforska det som i början inte är praktiskt. Detta är egentligen ingenting barnsligt, annat än i vår kultur. Visst är det bra att växa upp, men att vara vuxen borde inte vara att förlora sin nyfikenhet, sin förmåga att glädjas i världen. Jag känner en stor empati för barn, för att de njuter av att försöka. Men det är inte så annorlunda med oss vuxna, egentligen.

FREDRIK SONCK
fredrik.sonck@ksfmedia.fi

Moralfrågor betas av i ny skolpjäs

Tempot är raskt och spelet väloljat. Teater Taimine litar på ungas intresse för samhället.

UNGDOMSTEATER

● Var god

Text: Henrika Andersson. Regi, ljud: Oskar Silén. Scenografi: Lars Idman. På scenen: CG Wentzel och Mikael Strömberg. Teater Taimines föreställning i Kronohagens högstadium 23.9.

■ Rasism. Prostitution. Nätet som gissel och möjlighet. Teater Taimine har profilerat sig som en barn- och ungdomsteater som vågar ge sig på de kvistiga samtidsfrågorna.

Stora frågor ställer också den nya högstadie- och gymnasieföreställningen *Var god*, skriven av **Henrika Andersson** och regisserad av **Oskar Silén**. Här dryftas frågor om godhet genom en rad vardagliga och mindre vardagliga situationer där moraluppfattning krockar med lag och egen vinning med andras bästa.

På scenen i Kronohagens högstadieskolas festsal möter vi först kamraterna Freddie och Leo som blivit osams. Medan Leo var på fotbollsläger tycks flickvännen Elina haft ihop det med vännen Freddie. Ska Leo kunna förlåta dem?

Samtidigt gömmer Leos bror Sam papperslösa flyktingar på sin vind, något som inte faller myndigheterna i smaken. När Sam slutligen åker fast måste Leo fatta ett viktigt beslut. Ska han fortsätta på sin brors bana och hjälpa flyktingarna på vinden?

Alla roller fördelas mellan de två skådespelarna **CG Wentzel** och **Mikael Strömberg** som smidigt växlar mellan finska och svenska och dessutom lyckas hålla de olika intrigen isär för publiken. Ibland blir det ändå ganska komplicerat med de många stickspåren och då föredrar jag alla gånger flyktingtematiken framför det lite såpa-aktiga dramat mellan ungdomarna.

Relationsdramat är å andra sidan ett sätt för Henrika Andersson att visa att man kanske kan ägna sin energi åt annat än privatlivet, att det finns ett helt samhälle fullt av orättvisor och utsatta männis-

DILEMMA. Ska Leo (Mikael Strömberg) hjälpa andra eller lyssna på djävulen (CG Wentzel) på sin axel? FOTO: THOMAS RÄVQVIST

kor som man kan rikta uppmärksamheten mot.

Tempot är raskt och spelet väloljat. Skådespelarna får in nyanser i sin gestaltning, men jag saknar ändå humorn och djävheten som präglar tidigare Taiminepjäser – ställvis påminner *Var god* i själva verket om ett traditionellt lärostycke.

Behållningen är att pjäsen litar på ungas intresse för samhället. Flyktingfrågan, liksom frågor om

civillurage, är brinnande aktuellt stoff. Den humanitära katastrofen är rakt framför näsan på oss med förlista flyktingbåtar och asylsökande som förlorat allt på vägen. Precis alla bör fundera på hur man kan hjälpa, hur man faktisk agerar som en anständig medmänniska.

ISABELLA ROTHBERG

029 080 1381,
isabella.rothberg@ksfmedia.fi

Gammal Tintin i ny färg

Nästan 90 år efter den legendariske seriejournalisten Tintins avresa till dåvarande Sovjetunionen kommer hans första äventyr snart också att kunna upplevas i färg.

"Färgversionen av det här mytomspunna albumet kommer slutligen ut 2017", skriver belgiska tidningen *Le Soir* inför en gigantisk **Hergé**-utställning som inleds i Paris på onsdag.

Tecknaren Hergé – egentligen **Georges Remi** (1907–1983) – började publicera *Tintin i Sovjet* som en följetong i tidningen *Le Vingtième Siècle* 1929. Till skillnad mot övriga Tintin-berättelser har dock aldrig Sovjet-resan getts ut i någon officiell färgversion.

Utställningen i Grand Palais i Paris pågår till den 15 januari nästa år och består av mer än 400 originalmålningar som lånats in från Hergé-muséet i Louvain-la-Neuve utanför Bryssel. TT

Gyllenhaal spelar mot Mulligan

Jake Gyllenhaal och **Carey Mulligan** ska spela huvudrollerna i filmen *Wildlife*, skriver *Variety*.

Filmen bygger på den amerikanske författaren **Richard Fords** roman *Löpel* och handlar om en ung pojke som bevittnar hur hans föräldrars äktenskap faller samman.

Filmen innebär också en debut i regissörstolen för skådespelaren **Paul Dano** (*There will be blood*). TT